

[P. D. Jensen.]

føje, at ingen vil hellere end mit Parti ind paa en Lovgivning til Oprettelse af flere selvstændige Landbrug.

Mit Parti anser det foreliggende Lovforslag for en ren Undtagelseslovgivning. Jeg har nok hørt Røster, der beklager, at man ser sig nødsaget til at gennemføre en saadan Lov, og man kan naturligvis beklage, at vi lever under saadanne Forhold, men set ud fra Forholdene Verden over maa vi dog vist prise os lykkelige over, at Undtagelseslove om Tvang over for vore Medmennesker ikke gaar videre end til dette lille beskedne Forslag.

Jeg har været glad ved at høre, at Forholdene paa Arbejdsmarkedet sidste Sommer forløb nogenlunde tilfredsstillende. Vi har jo Lov til at haabe, at det samme vil ske i den kommende Sommer, men paa den anden Side maa vi sikre os, at man er i Stand til at gennemføre de Funktioner inden for Samfundet, der er absolut nødvendige, nemlig Produktionen af Fødevarer og Brændsel. Det er dette, Lovforslaget gaar ud paa, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale, at det hurtigt ophøjes til Lov.

Jeg maa maaske lige knytte en Bemærkning til en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Victor Larsen. Det ærede Medlem sagde, at det var Hensigten, at Lovforslaget skulde drøftes i et Udvalg. Jeg tror ikke, det har været Meningen, og i hvert Tilfælde har jeg ikke hørt nogen Udtalelse fra den højtærede Minister om, at han ønskede en saadan Behandling. Jeg for mit Vedkommende mener heller ikke, det er nødvendigt.

Svend Nielsen: Maa jeg ikke begynde med at sige, at det, at man forlanger, at et Lovforslag skal drøftes med en Times Varsel, er Arbejdsforhold, som Mindretallene her i Tinget ikke er godt tjent med, og som jeg heller ikke synes Flertallet kan være bekendt at byde. Der er jo ingen Tid til saglige Overvejelser og Betragtninger, naar Lovforslag skal behandles saa hurtigt, efter at de er forelagt. Der har været rigelig Tid til at faa dette Lovforslag frem i Vinterens Løb og underkaste det en nærmere Overvejelse og Behandling. Det er efter min Mening aldrig nogen Vinding, at man jasker Lovforslagene igennem Rigsdagen. Det er i alt Fald ikke noget, der højner Rigsdagens Anseelse, at man gør det, og andet kan det jo ikke blive til, naar et Lovforslag med en Times Varsel skal behandles og gøres færdigt her i Tinget.

I øvrigt maa jeg sige, at jeg er enig i

Lovforslagets Hovedformaal, der er at sikre, at den fornødne Landbrugsarbejdskraft er til Stede, hvilket er nødvendigt, saaledes som Forholdene ligger, og derfor vil vi ogsaa fra vor Side anbefale at stemme for Lovforslaget.

Men een Ting vil jeg dog gerne have Lov til at sige, da der jo maaske vil blive Lejlighed til at behandle Lovforslaget i et Udvalg. Jeg vil gerne henstille, at man overvejer, om der ikke i § 1, hvor der staar, at der alene maa beskæftiges Arbejdere, der anvises af en offentlig Arbejdsanvisning, ved Arbejder med Tørveskæring, Brunkuls- og Stødoptagning, kunde sættes en Bestemmelse ind om, at Entreprenører, der antager unge Mennesker til Jordarbejder o. lign., ogsaa skal have dem anvist derigennem. For et Par Dage siden blev jeg ringet op af en Mand, der fortalte, at han havde tre Karle, der pludselig var forsvundet alle tre. Han stod nu ene. De var rejst ind til Aalborg og havde søgt Arbejde paa en stor Arbejdsplads der. Han vilde ikke gøre opmærksom paa, hvad det var for et Arbejde, men det var væsentlig Beskæftigelse ved Jordarbejder. Ministeriet kunde muligvis gøre noget for, at det blev ulovligt for Entreprenører at antage saadanne unge Mennesker, hvis de havde forladt deres Pladser. Det er jo uheldigt, at de kan gaa ind til saadanne store Arbejdspladser og opnaa meget store Fortjenester der og saa lade Landmændene staa og mangle Arbejdskraft, og jeg vil gerne bede Ministeren overveje, om der ikke kan føres en Ændring ind om dette.

Dernæst vil jeg gerne omtale, at man har opført Daglønnen i Lovforslaget. Det er maaske rigtigt at gøre det, og jeg har personlig ikke tvivlet om, at det er det. Men jeg har lagt Mærke til, at man ikke har opført Akkordsatser. Der er visse Arbejder, hvor der meget vel kan opføres Akkordsatser, f. Eks. Roeoptagning o. lign., hvor man har Aftaler mellem Arbejdsgivere og Arbejderne. Det er et Spørgsmaal, om det ikke ogsaa vil være rigtigt at optage disse Satser i Loven. Vi ved alle sammen, at ovre i Jylland er der mange saadanne faste Akkordaftaler mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Disse Takster kan svinge fra Kommune til Kommune, og det giver Anledning til bestandige Gnidninger. Jeg tror i hvert Fald, at naar man fastholder, at den faste Løn skal opføres i Loven, maa man ogsaa opføre Akkorderne ved Roeoptagning og lignende Ting. Saa vidt mig bekendt har man en Overenskomst, der kaldes Maribo-Overenskomsten. Det er muligt, at